

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Clara De Monte Falco V. 17. Augusti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

peditis è vinculis epulum triumphale struit. Ab hoc veteres iterum pugnas pugnant, inter viperas incolumes, inter omnia tormenta salvi. Illud JULIANÆ peculiare, è lupanari pudorem salvum asportasse, Angeli præsidio, qui luce insolenti, quotquot vim inferre Virgini meditabantur, omnes excæcavit. Restituit tamen illa facinus detestantibus oculos, & post victos iterum ignes gladio cæsa novo more & spectaculo nunquam Romæ viso cū Fratre Soror triumphavit. *Ex Metaphr.*

Tale viri Christiani Apostolus voluit esse convivium, ut magis fides Christi, quàm prandii sagina comedatur; & plus reficiat hominem Dominici nominis frequens invocatio, quàm epularum multiplex & copiosa collatio, meliusquè pascat religio, quàm sagina. S. Max. hom. 2. de Carn. Host.

S. CLARA DE MONTE FALCO V.

17. Augusti.

COrculum videre te Cæli puta, quisquis Cor hoc CLARÆ vides tantâ verecundiâ Virgunculæ, ut loqui aliter, quàm vultu velato, religionem professio germano erubuerit, vulnus etiam à tali oculo timens, quid imò facinus non nisi lacrimis expiandum rata imprudentem in somno pedem lectulo extulisse. Huic pudori tuendo noctes pervigilavit; infandis flammis cilicia objecit; Cupidinem flagris, virgis & urticis terruit; hostem verò intestinum ultimâ fame domuit, linguamque ita frenavit, vel semel tantum, matris alloquendæ gratiâ, silentium in vitâ fregerit. Huic virtuti insidias facturum Veterator Joannam sororem (vitæ tam sanctæ Magistram) mentitus est, & virginitatem cum velo jussit exuere, ni vitâ vel-

let

let exui. Sed rejectâ hâc adulterinâ sorore, vitæ doctor deinceps Christus successit. Hic modò CLARÆ vel è Matris sinu osculum, vel seipsum manibus suis cibum ferre, vel stipem mendicus auferre; modò Agnelli formâ castissimæ colludere, modò denique cum Cruce Sponsi habitu adesse, & locum huic in corde expetere. Atque tunc nobilem illam, & quam in grandi demortuæ corde admirabundus Orbis spectavit, peractam calaturam credimus, quæ præter ternos ejusdem inter se ponderis globos (nobile Sanctissimæ Triadis symbolum) omnia Sponsi patientis arma exhibuit. In nobis nil tale idè Cælum sculpsit, quia dura heu! nimis saxa gerimus. *Ex monum. Eccl. Mont Falc.*

Infige pectori tuo, cordi tuo signaculum Crucifixi; infige & brachio tuo, ut opera tua peccato mortua sint. Nihil in his criminis reviviscat, nihil erroris resurgat. Ambros. in ps. 118.

S. AGAPITVS M. 18. Augusti.

ETIAM AGAPITI citius annos, qui XV. tantum fuere, quàm pugnas numeres. Nervis enim primò dirissimè cæsus talem se præbuit, ut Sparta suum diceret, nisi Præneste sibi vindicaret. Mox in carcere quatuor diebus sine omni cibo degens suo succo, hoc est, cæli deliciis vixit. Inde iterum protractus vivos carbones in capite circumtulit, pulchrè ipso supplicio suo coronatus. Sub hæc vestibus spoliatus omnibus, adluctam se jam expeditiorem credidit. Ab equuleo ex pedibus pendulus gavisus est è terrâ sublatum cælo se propiorem esse. Flagris pessimè acceptus nuditatem tunc domesticâ purpurâ texit, sanguine. Jam ubi fumum pendenti Antiochus præses subjecit, risit etiam hunc